

Zašto smo fizički izgled stavili ispred duševne ljepote

Čovjek kao biće od ljubavi ne može biti ružan bez obzira na fizički izgled. Zapravo, tko nam ukazuje na to kako fizički izgledamo? Okolina, šuškanjem iza leđa, komentarima u lice, podsmjesima, pogrdnim imenima, a tek zatim ogledalo. Imamo pravo biti nezadovoljni svojim fizičkim izgledom, ali se nikada ne bi smjeli osjećati ružnima. Neminovno je da ružan čovjek postaje nesretan čovjek, dok nezadovoljni uvijek dobiva priliku postati zadovoljan. Zato bi svatko trebao itekako dobro promisliti o govaranju tuđeg fizičkog izgleda imajući u vidu da bi sutra i on mogao postati tema tog istog sadržaja. Lako je naći zamjerku i na besprijekornom izgledu. Zat o se niti jedan čovjek ne bi trebao upušati u raspravu o bilo čijem izgledu ako ima trunku samokritičnosti. To je kao hod po tankom ledu u koji se lako propadne. Najljepša je duševna ljepota, jer toplo srce i čista duša nemogu ostati neprimijećeni. Znati, da je duševna ljepota riznica fizičke ljepote nije znanje „više svjesti“ već zdravog razmišljanja. Imati veći ili manji nos, punije ili tanje usne, nožice kao grančice ili balvane, te poprse u koje svi upiru prstom – koga je to važno. Samo onom koji izgledom pokušava prikriti svoj unutrašnji nemir. Sve je moguće korigirati osim pameti. Oni „brižni“ koji naglašavaju tuđe nedostatke očito se srame vlastitih.. Glumci u nastrajanju . Svakome nešto smeta na njegovom tijelu, ali to ne znači da ga moramo plastificirati. Ako su egipćani ostavljali mumije znači li to da ćemo mi ostaviti silikone, magične kugle promjenjivog oblika i veličina, koje će buduće naraštaje arheologa itekako iznenaditi. Iznenaditi, jer ništa zauvijek nije in, niti služi upotrebljivoj svrsi. Kada zbrojimo plusve i minuse plastificiranog izgleda tzv. voštanog , uočiti ćemo više minusa i na kraju će nam postati jasno da je priroda ipak znala što čini i zašto jednom daje više a jednom manje. Plastična kirurgija danas je pod velikim pritiskom jer svi žele pod nož ili pod laser bez obzira na cijenu ili bol, sve zbog divljenja, a manje zbog samozadovoljstva. Prateći slučajeve po novinama, primjetili smo da zadovoljstvo splasne jer je previše istih faca na zemlji. Poraditi na sebi izvana zbog uljepšavanja izgleda vrlo je poželjno, ali prije na prirodan nego na umjetan način. Šuma još uvijek imamo po kojima se može trčati lili šetati, vode nije nestalo a mahati rukama i nogama nauče svi, kao što glazba još uvijek svira i daje mogućnost plesa. Pa tko voli nek izvoli, besplatno je a bez boli. Doseći ideal savršene ljepote po uzoru na lica s naslovnice koji vjeruju u sebe i koji znaju što žele